

behold om Lovgivningsmagtens Billigelse. Det er et Forbehold, som ingenlunde er noget Nonsens, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), saa vidt jeg forstod ham, mente, at hele Skrivelser med dette Forbehold nærmest var.

Jeg har ikke stort yderligere at tilføje. Thi naar man tager Sagen roligt og nøgternt — og det har jeg bestræbt mig for at gøre —, faar man uvilkaarligt Indtrykket af, at det Forslag, her foreligger, vilde De have stemt for i Fjor, og naar der ikke straks er Villighed til at stemme for det i Aar, forekommer det mig, at Grunden dertil meget mere er den, at man ligesom vil slaas politisk Kapital deraf. Den Slags Bestræbelser ere vi jo ikke uvante med herinde, det kende vi. (*Slengerik*: Alberti!). Skal der ogsaa slaas politisk Kapital af Alberti? Naa ja, det tænker jeg ogsaa der skal. Men det komme vi vel til at tale om en anden Dag, under Finanslovbehandlingen, saa det har jeg ikke tænkt at tage op nu. (*Slengerik*: De ved nok, hvordan man bærer sig ad med det!). Ja, jeg har set det, det ærede Medlem og jeg ere fuldstændig enige. Jeg kender det godt. Men fordi jeg kender det, tror jeg ogsaa, jeg kan imødegaa de Bestræbelser, der skulle gøres i den Henseende, og det kan være, at jeg kan imødegaa dem mere virkningsfuldt, end det ærede Medlem og hans Meningsfæller maaske tænke. (*Slengerik*: Det kan være!). Ja, det kan være! Naa, men naar jeg har Følelsen af, at der skal slaas politisk Kapital deraf, lægger jeg ikke saa stor Vægt paa de Indvendinger, der føres frem her, og jeg vil alligevel opfordre til, at man tager Sagen saa roligt, som det er muligt, og ser at faa en rolig Ordning af disse Forhold. Thi der er store Værdier, som staa paa Spil, og Uro i disse Forhold er ikke alene en sørgelig Ting, men kan ogsaa komme til at volde uhyre Vanskeligheder for mange Folk, som mene, at de staa udenfor og ikke kunne blive berørte heraf. Det er store Kapitaler, det drejer sig om.

Naar det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds mente, at denne Sag, naar den kom i Udvalg, skulde behandles af Folk, som ikke havde Interesse af at dølgge noget, saa er jeg enig med ham deri. Men hvor er den her i Tinget, som har Interesse af at dølgge noget i denne Sag? Maa det ogsaa blive et Spørgsmaal til det ærede Medlem?

Birek: Den Omstændighed, at mine ærede Kolleger fra Odense (Halsted) og Frederiksberg (Ellinger) have talt, den sidste for saa godt at gendrive det ærede Medlem, som lige har sat sig, gør, at jeg kan være ganske kort. Jeg ønsker først at sige, at den højtærede Finansministers Svar til mig var saare utilfredsstillende, det var intet Svar. Jeg interPELLEREDe den højtærede Minister om Fredericia Bank, en Sag, der har en stor og afgørende Interesse, og det Svar, jeg fik, var intet. Jeg skal imidlertid ikke dadle Ministeren saa stærkt derfor, fordi den højtærede Finansminister efter min Mening staaar overfor en uløselig Opgave, og den højtærede Minister har endnu ikke den parlamentariske Øvelse, at han, naar han ikke har noget reelt at tale om, formaar at holde en umaadelig smuk Tale, som ser ud af en hel Del, og som overbeviser mere ved Varmen i Tønen end ved Argumenterne. Den Evne har den højtærede Minister ikke endnu, og den faar han forhaabentlig først sent. Netop fordi han staaar overfor en uløselig Opgave og skal forsvarre Ting, som ikke han har gjort, hvis Form han sikkert ikke kan billige, og hvor hans Kilde er Statsgældsdirektøren sammenholdt med det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), har jeg ikke saa meget at sige dertil, thi selv den mest udmærkede Mand maatte sige Pas overfor den Opgave. Derfor kan jeg, som sagt, ikke dømme Ministeren ud fra hans Svar.

Hvad er der bevist i denne Debat, naar vi skulle resumere den? Der er jo kommet noget frem, og det er i første Række det, at Bankkomiteen er gaaet udenfor sit Grundlag, der er Overenskomsten og Loven, det er ganske afgjort, der er intet andet Grundlag. Den anden Ting, der er bevist, er, at den afdøde Finansminister i den i Forhold til Sagens Vigtighed meget formløse Skrivelse — jeg vil indrømme, at det er ikke en privat Skrivelse — af 10. Marts har givet et Grundlag, som ikke statsretlig set er et Grundlag. Endelig er der det reelle Resultat. Det, som det ærede Medlem, der nu satte sig, kom med om disse store Kapitaler, der stod i Fare og vilde rammes, er ikke rigtigt. Hele det reelle Spørgsmaal er, om Staten af de 4 Mill. Kr., der ventelig blive Underskuddet paa de 3 nyinddragne Banker, Laanekassen og Nibe og Fredericia Banker, efter at deres Aktiekapitaler ere tabte, skal betale de 2, eller Bankerne skulle betale alle 4. Det drejer sig om 2